

XIX

IN BACCHVM

Strophe Alcaica

Bacchum in remōtīs carmina rūpibus
Vīdī docentem (crēdīte, posterī !),
Nymphāsque discentēs, et aurēs
Capripedum Satyrōrum acūtās.

Euhoe !, recentī mēns trepidat metū,
Plēnōque Bacchī pectore turbidum
Laetātur. Euhoe !, parce, Līber,
Parce gravī metuende thyrsō !

Fās pervicācēs est mihi Thȳiadas,
Vīnīque fontem, lactis et ūberēs
Cantāre rīvōs, atque truncīs
Lāpsa cavīs iterāre mella ;

Fās et beātae coniugis additum
Stēllīs honōrem, tēctaque Pentheī
Disiecta nōn lēnī ruīnā,
Thrācis et exitium Lycūrgī.

Tū flectis amnēs, tū mare barbarum ;
Tū sēparātīs ūvidus in iugīs
Nōdō coercēs vīperīnō
Bistonidum sine fraude crīnēs.

Tū, cum parentis rēgna per arduum
Cohors Gigantum scanderet impia,
Rhoetum retorsistī leōnis
Vnguibus horribilīque mālā ;

Quamquam, choreīs aptior et iocīs
Lūdōque dictus, nōn sat idōneus
Pūgnae ferēbāris ; sed īdem
Pācis erās mediusque bellī.

Tē vīdit īnsōns Cerberus aureō
Cornū decōrum, lēniter atterēs
Caudam, et recēdentis trilinguī
Ōre pedēs tetigitque crūra.